

Mila Lečić, domaćica seoskog oglednog domaćinstva nazvanog po najpoznatijoj vili iz srpske epske poezije, vili Ravijojli, iz Arilja, bila je prisutna na predstavljanju srpsko engleskog „Rečnika za seoska domaćinstva“ u utorak, 9. oktobra u prostorijama Turističke organizacije Srbije u Beogradu kao promoter ovog zanimljivog izdanja, na kojem su radili Ivanka Tasić iz TA PanaComp Zemlja čuda i Regionalna razvojna agencija Zlatibor iz Užica.

Mila Lučić je izrazila svoje oduševljenje zato što će Rečnik biti od konkretne pomoći svima onima koji se bavi seoskim turizmom, a koji su zbog pohađanja „skromnih“ škola i nemanja neke velike potrebe za stranim jezicima, zapustili taj aspekt obrazovanja i danas, kada je turizam došao na njihov prag, to neznanje odražva se nemogućnošću sporazumevanja. Ona je napomenula da u selima Zapadne Srbije sve više mladih ljudi ostaje na svom ognjištu, rađa se sve više dece, i sve više ljudi nastoji da svoja domaćinstva osposobi za turističku ponudu, ali ne znaju engleski. Sigurna je da će ovaj projekat uspeti, da će biti svima zanimljivo i da će se svi uz njega zabaviti.

Susret sa Milom Lečić, ženom koja uspešno vodi ogledno seosko domaćinstvo nazvano Vila Ravijojla, smešteno na samo dva kilometra od grada, uz Rzav i planinu Klokoč, u nedirnutoj prirodi, bio je povod za bolje upoznavanje sa ponudom ovog domaćinstva i mogućnostima ariljskog kraja.

***Ima li neke simbolične veze između dve Vile?**

-Kako da ne. „Kraljević Marko i vila“ je jedna divna pesma puna simbolike, koja inspiriše, a mi smo pokušali da od našeg domaćinstva napravimo zanimljivo mesto, inspirisano pričom o Marku i vili, da uredimo kuću u tom stilu i da budemo prepoznatljivi na turističkoj mapu Srbije i jedinstveni, jer se tako nešto na drugom mestu ne može videti.

***Otkud vi kao mlada žena da se vratite na selo i da se bavite turizmom na ovaj način?**

-Moji roditelji su tu kuću gradili 80-tih godina i ona je u nekom trenutku ostala napuštena, jer smo mi živeli i živimo u našoj porodičnoj kući u Arilju. Posle mnogo razgovora i debata odlučili smo da tu kuću, koja je bila izgubila smisao, jer u njoj niko nije živeo, a trebalo ju je održavati, pretvorimo u apartmane.

Danas Vila Ravijojla ima dva romantična apartmana, jedan u prizemlju drugi u potkrovlju, vrlo inspirativno i interesantno nameštena, dok je prizemlje pretvoreno u zajedničku prostoriju sa TV, čajnom kuhinjom, velikom trpezarijom, bibliotekom, mestom za ostavljanje kolica za decu i drugih stvari, da gosti ne moraju svaki put da odlaze u svoje apartmane, jer je dvorište prostrano i lepo uređeno.

***Ko su vaši gosti i šta im nudite kao uslugu?**

-Gosti su uglavnom naši ljudi iz Vojvodine i iz Beograda željni mira i tišine, hladne izvorske vode, huka reke i buđenja uz cvrkut ptica. Mi smo na takvom mestu da naši gosti mogu da piju jutarnju kafu uz bistru, čistu reku uz apsolutnu tišinu i da uživaju.

Do sada nismo spremali hranu, samo smo udovoljavali gostima koji su izuzetno poželeti da probaju nešto od naših specijaliteta. Naši apartmani su tako opremljeni da svako može da prati svoje želje, potrebe i svoje navike, i da spremi šta hoće prema svom nahodanju a nedaleko od naše kuće nalazi se i motel „Mlinarev san“ koji ima odličan restoran domaće kuhinje.

***Da li ste se vi povezali sa drugim domaćinima, gostima ponudili nekakve različite dnevne sadržaje?**

-Mi odlično saradujemo, svi smo povezani, svi se međusobno poznajemo zato što je to malo mesto u kojem se svi mnogo poštujemo i volimo, tako da naše goste vodimo na raznorazne strane. Ja, obučena kao prava vila, vilinskoj haljini sa vencem cveća oko glave, svoje goste

vodim do naših kolega, ljudi koji se bave narodnim nošnjama, i može da se vidi čitav proces njihove izrade. Naše goste vodim do Vodene pećine u selu Dobrače, prirodnog fenomena neverovatne lepote, pa do Visočke banje. Odlazimo u selo Bjeluša, gde se pravi odličan sir, do kanjona Rzava, imamo čak i ozbiljna arheološka nalazišta rimskog naselja. Priča se da imamo i piramidu u selu Visoka, tako da smo i vrlo intrigantni. Ja sve goste koji su zainteresovani vodim kroz grad, u našu crkvu, gradski muzej, biblioteku, najbolju poslastičarnicu u gradu staru preko pedeset godina, kod naših Goranaca, na sladoled bez aditiva, konzervansa i tome slično. To su sve prednosti malog mesta, jer dok prolazimo gradom svi nam otpozdravljaju, a gosti ne mogu čudom da se načude da mi živimo tako jednostavno, mirno, sporo, ušuškano, a lepo.

***Kada je najveća prisutnost gostiju? Da li je to u vreme Guče ili berbe malina?**

-Sezona počinje u maju, a završava se u oktobru. Mi ćemo imati 16. i 17. oktobra goste i sve dok je lepo vreme mi smo interesantni. U jesen možete vidite božanstvene boje planinskih šuma kojima smo okruženi, nabujale vode. Leto je sezona kupanja, a vizavi naše kuće se nalaze dve uređene plaže, kojih ima mnogo na Rzavu, i sve su prilagođene deci. Plaže su pogodne i za starije, ima dosta kafića, i mogućnosti za razne spotove, kajak, rafting, vaterpolo.... Iznad naše kuće se nalazi brdo Klokoč, gde je urađena i uređena biciklistička staza, ima i vidikovac, a okolna brda pogodna su za planinarenje.

Mislim da turisti još ne znaju šta mi sve nudimo, a mi se trudimo da promovišemo ovaj naš raj, a u čemu nam svesrdno pomaže opština. Na Sajmu turizma u Novom Sadu smo nastupili kao Zapadna Srbija, svi zajedno, i svi zajedno se dogovaramo i trudimo se da se predstavimo na najbolji način. Arilje je ostalo malo sklonjeno, jer smo se mi dosta bavili proizvodnjom malina i obradom pamuka, po čemu smo i poznati. Možda u tome ima i sreće, jer tu našu reku još nismo stigli da zaprljamo, niko nije uspeo da poremeti prirodni sklad koji vlada u gradu i okolini i ja se nadam da se to neće ni dogoditi. Mi radimo na edukaciji najviše sa našom decom, da se ne baca otpad, što je još jedna u nizu aktivnosti da sačuvamo ono što imamo.

***Uključili ste se na projektu „Rečnika za seoska domaćinstva“, tako što ga promovirate. Kako će to izgledati u praksi?**

-Trebaće mnogo truda. Moja kuća je ogledno seosko domaćinstvo i zahvaljujući tom projektu u Arilje dolazi i veliki broj stranaca da vide kako to mi počinjemo da se bavimo seoskim turizmom, jer smo mi izvorno selo. Oni to teško mogu u svojim zemljama da nađu. Dolazi i veliki broj naših gostiju da vide kako mogu sa što manje novca, na lepši, interesatniji i kreativniji način

da srede svoje kuće i da naprave autentično seosko domaćinstvo. Na taj način se promoviše i Arilje, jer kada turisti dođu da vide moju kuću obiđu celu opštinu. Moram reći da mnogo radimo, mnogo se krećemo i svi smo u stalnoj akciji. Ovo je jedan proces u kojem se morate neprestano unapređivati, a rečnik je jedna od neobilaznih pomoćnih stavki da se turizmom bavimo na kvalitetniji način – izjavila je Mila Lečić.